

מסמך 7

מסמך 7

היחס של הבן הנצחי ליקום

הבן הנצחי לעולם עסוק בהוצאתם אל הפועל של היבטיו הרוחניים של ייעודו הנצחי של האב, כפי שייעוד זה נפרש במדורג במופעי היקומים המתפתחים, על המגוון הרב של סדרי היצורים החיים בהם. איננו מבינים תוכנית נצחית זו במלואה, ואולם בן פרדיס ללא ספק מבינה.

בדומה לאב, מבקש הבן לתת מעצמו ככל אשר ניתן לבניו המתאמים ולבניהם הכפופים; וכן, הוא חולק עם האב את טבע הנתינה העצמית במתת הבלתי-מוגבלת של עצמו לרוח האינסופית, שהינה המבצע האחד של שניהם.

המקור והמרכז השני, כתומך של המציאויות הרוחניות, הינו המאזן הנצחי של אי פרדיס, אשר תומך ברוב הדר בכל אשר הינו חומר. וכך, לנצח מתגלה המקור והמרכז הראשון ביפי החומר של התבניות המעודנות של האי המרכזי, ובערכים הרוחניים של האישיות השמימית של הבן הנצחי.

הבן הנצחי הינו המקיים בפועל של הבריאה העצומה של מציאויות-רוח ושל הוויית רוחניות. עולם הרוח הינו ההרגל של הבן, נחלתו האישית; וכל המציאויות הלא-אישיות בעלות הטבע הרוחני מגיבות תמיד לרצונה ולתכליתה של האישיות המושלמת של הבן המוחלט.

בכל אופן, אין הבן אחראי אישית לכל מעשיהן של האישיות הרוחניות. רצונה של בריה בעלת אישיות הוא חופשי באופן יחסי, ולכן רצון זה הוא שקובע את פעולותיהן של ההוויית הרצונית האלה. לפיכך, אין עולם הרוח של הרצון החופשי מתאר תמיד נאמנה את אופיו של הבן הנצחי, בדיוק כשם שהטבע באורנטיה אינו מגלה לאשורם את המושלמות ואת חוסר-ההשתנות של פרדיס ושל האלוהות. אך ללא כל תלות במה שמאפיין את פעולות הרצון החופשי של אדם או של מלאך, ממשיכה ומתקיימת באופן מוחלט אחיזתו הנצחית של הבן בשליטה בכבידה האוניברסאלית של כל המציאויות הרוחניות.

1. מעגל הכבידה הרוחנית

כל אשר נלמד על אודות פנימיות האל, נוכחותו-בכל, יכולת-הכול וידיעת הכול שלו, הינו נכון ואמיתי באותה מידה בממלכות הרוח אף בנוגע לבן. אותו מעגל רוחני בלעדי, הכבידה הרוחנית האוניברסאלית הטהורה של כלל הבריאה, מוליך ישירות חזרה אל אישיותו של המקור והמרכז השני בפרדיס. הוא אשר חולש על השליטה ועל ההפעלה של אותה אחיזה רוחנית – הנוכחת-תמיד ולעולם אינה שוגה – של כל הערכים הרוחניים האמיתיים. כך מחזיק הבן הנצחי בריבונות רוחנית מוחלטת. פשוטו כמשמעו, מחזיק הוא במו כפות ידיו את כל המציאויות הרוחניות, ואת כל הערכים אשר הפכו לרוחניים. השליטה בכבידה הרוחנית האוניברסאלית *הינה* ריבונות רוחנית אוניברסאלית.

שליטת כבידה זו על הדברים הרוחניים פועלת באופן בלתי-תלוי בזמן ובמרחב; ולפיכך, אנרגיה רוחנית אינה מתמעטת בעת תשדורת. כבידה רוחנית לעולם אינה סובלת משיהוי בזמן או מהתמעטות בחלל. היא אינה פוחתת ביחס לריבוע מרחק השידור; מסת הכבידה החומרית אינה מעכבת את מעגלי הרוח הטהורה. התעלות זו של אנרגיות הרוח הטהורות מעל הזמן והמרחב, נובעת מטיבו המוחלט של הבן; והיא איננה נובעת מחציתם של הכוחות האנטי-כבידתיים של המקור והמרכז השלישי.

מציאויות רוחניות מגיבות לכוח המשיכה של מרכז הכבידה הרוחנית בהתאם לערכן האיכותי; קרי, למידתו בפועל של טבען הרוחני. מהות רוחנית (איכות) מגיבה לכבידה רוחנית, ממש כשם

מסמך 7

שהאנרגיה המאורגנת בחומר הפיזי (כמות) מגיבה לכבידה פיזית. ערכים רוחניים וכוחות רוח הינם אמיתיים. מנקודת המבט של האישיות, הרוח הינה נשמת הבריאה; החומר הינו הגוף הפיזי המעורפל.

תגובותיה ותנודותיה של הכבידה הרוחנית תואמות תמידית את תוכנם של ערכים רוחניים, ואת המעמד הרוחני האיכותי של יחיד או של עולם. כוח משיכה זה מגיב מיידית לערכים התוך-רוחניים, או הבין-רוחניים, של כל מצב אוניברסאלי או תנאי פלנטארי. כל אימת שמתממשת מציאות רוחנית ביקומים, שינוי זה דורש התאמה-מחדש, מיידית ומהירה, בכבידה הרוחנית. רוח חדשה שכוז הינה למעשה חלק מהמקור והמרכז השני; ובאותו ביטחון שבו הופך בן תמותה להוויה רוחנית, כך אף מובטח כי יגיע אל הבן הרוחני, המקור והמרכז של הכבידה הרוחנית.

כוח המשיכה הרוחנית של הבן מתקיים, אם כי במידה מופחתת, בסדרים רבים של בני פרדיס. שכן, בתוך מעגל הכבידה-הרוחנית המוחלט, קיימות מערכות מקומיות של משיכה רוחנית, אשר פועלות בחלקי הבריאה המצומצמים יותר. מוקדים תת-מוחלטים אלו של כבידה רוחנית, מהווים חלק מאלוהותן של האישיות הבוראות של הזמן והמרחב, וכן מתואמים עם על-שליטתה ההתנסותית המגיחה של ההוויה העליונה.

המשיכה והתגובה של הכבידה הרוחנית פועלות לא רק ביקום בכללותו, אלא אפילו בין יחידים ובין קבוצות של יחידים. לכידות רוחנית מתקיימת בקרב האישיות הרוחניות, ובקרב האישיות שהפכו לרוחניות, של כל עולם, גזע, אומה, או קבוצת אמונה המורכבת מיחידים. קיימת משיכה ישירה, בעלת טבע רוחני, בין אישיות בעלות מודעות רוחנית אשר להן טעמים וכמיהות דומות. המונח *נשמות תואמות*, אם כן, איננו בבחינת מטבע-לשון בלבד.

בדומה לכבידה החומרית של פרדיס, אף הכבידה הרוחנית של הבן הנצחי הינה מוחלטת. חטא ומרד עלולים אומנם להתערב בפעולתם של מעגלים ביקום המקומי, אולם דבר לא ימנע את פעולתו של מעגל הכבידה של הבן הנצחי. המרד של לוציפר גרם לשינויים רבים במערכת העולמות המיושבים שלכם, ואף באורנטיה עצמה; אולם איננו רואים כי ההסגר הרוחני על הפלנטה שלכם, כתוצאה ממרד זה, השפיע כהוא זה על נוכחותה ועל פעולתה של רוח הבן הנצחי הנוכחת-בכל, או על מעגל הכבידה הרוחנית הנלווה לה.

כל התגובות של מעגל הכבידה הרוחנית ביקום המקיף ניתנות לחיזוי. היננו מכירים את כל הפעולות ואת כל התגובות של רוחו הנוכחת-בכל של הבן הנצחי, ומוצאים אותן מהימנות. בהתאם לחוקים ידועים היטב, ביכולתנו למדוד כבידה רוחנית, בדיוק כשם שהאדם מנסה לחשב את פעולתה של הכבידה הפיזית הסופית; ואנו אכן עושים זאת. קיימת תגובה בלתי-משתנה של רוח הבן לכל אותם הוויות, אישיות ודברים רוחניים; ותגובה זו לעולם תואמת את מידת הממשות (הדרגה האיכותית של המציאות) של אותם ערכים רוחניים.

ואולם, לצד פעולות מהימנות ובנות-חיזוי אלה של נוכחותו הרוחנית של הבן הנצחי, ניתן למצוא גם תופעות אשר אינן כה צפויות בתגובותיהן. קרוב לוודאי שתופעות כאלה מצינות את הפעולה המתאמת של המוחלט האלוהי בממלכות הפוטנציאלים הרוחניים המגיחים. היננו יודעים כי נוכחות רוח הבן הנצחי מהווה השפעה של אישיות אינסופית ורבת-הוד, אך איננו מחשיבים כלל כאישיות את התגובות הנלוות לפעולותיו המשוערות של המוחלט האלוהי.

מנקודת המבט של האישיות ובעיני אישיות, נראה כי היחס בין הבן הנצחי לבין המוחלט האלוהי הינו כדלהלן: הבן הנצחי שולט בממלכת ערכי הרוח הממשיים, ואילו המוחלט האלוהי נדמה כמְחַדֵּר את הממלכה העצומה של ערכי הרוח הפוטנציאליים. כל ערך ממשי בעל טבע רוחני מוצא משכן באחיזת הכבידה של הבן הנצחי; אך אם הינו פוטנציאלי, נראה כי הוא מוצא את משכנו בנוכחות המוחלט האלוהי.

מסמך 7

נראה כי הרוח מגיחה מן הפוטנציאלים של המוחלט האלוהי; רוח מתפתחת מוצאת התאמה באחיזה ההתנסותית הבלתי-מושלמת של העליון ושל המרבי; לבסוף, מוצאת הרוח את יעדה הסופי באחיזה המוחלטת של הכבידה הרוחנית של הבן הנצחי. דומה שהדבר מהווה מחזור של הרוח ההתנסותית, ואולם הרוח הקיומית טבועה באינסופיות של המקור והמרכז השני.

2. המנהל של הבן הנצחי

בפרדיס, נוכחותו ופעולתו האישית של הבן המקורי הינן מעמיקות, ובמובן הרוחני – מוחלטות. בעוברנו מפרדיס החוצה, דרך האוונה ואל תוך הממלכות של שבעת יקומי-העל, אנו מגלים פחות ופחות מהפעולה האישית של הבן הנצחי. ביקומים שלאחר-האוונה, נוכחותו של הבן הנצחי מקבלת ביטוי אישי בדמותם של בני פרדיס; נוכחות זו מותנית במציאויות ההתנסותיות של העליון ושל המרבי, וכן מתואמת עם פוטנציאל הרוח הבלתי-מוגבל של המוחלט האלוהי.

מתוך התבוננות בהרמוניה הרוחנית המעודנת של היצירה הנצחית, ניתן להבחין בפעולתו האישית של הבן המקורי ביקום המרכזי. האוונה הינה כה נפלאה במושלמותה, עד כי המעמד הרוחני והמצבים האנרגטיים של יקום-תבנית זה מצויים באיזון מושלם ותמידי.

הבן אינו שוכן או נוכח באופן אישי ביקומי העל; ביצירות אלה הוא שומר אך על ייצוג על-אישי. מופעי הרוח הללו של הבן אינם אישיים; הם אינם משתייכים למעגל האישיות של האב. אינו מכירים מונח הולם יותר עבורם מאשר *על-אישיות*; והם הינם הוויות סופיות; הם אינם מוחלטות ואינם מוחלטים.

מנהל הבן הנצחי ביקומי העל אינו ניתן להבחנה על-ידי בריות אישיות, באשר הוא הינו רוחני ועל-אישי באופן בלעדי. ואף-על-פי-כן, הדחף הרוחני מחדר-הכול של השפעתו האישית של הבן, ניכר בכל השלבים של פעילויות כלל המקטעים בממלכות של עתיקי היום. ביקומים המקומיים, לעומת זאת, אנו חוזים בנוכחות אישית של הבן הנצחי באישיות של בני פרדיס. כאן, הבן האינסופי פועל יצירתית ורוחנית דרך אישיות סגל הבנים הבוראים המתאמים המלכותיים.

3. היחס של הבן הנצחי ליחיד

במהלך הרקעתם ביקום המקומי, נושאים בני התמותה של הזמן את עיניהם אל עבר הבן הבורא כאל נציגו האישי של הבן הנצחי. אך עם תחילת משטר האימונים של ההרקעה ביקום העל, עולי הרגל של הזמן מבחינים באופן הולך וגובר בנוכחות השמימית של רוחו מעוררת ההשראה של הבן הנצחי; והם אף יכולים ליהנות מאפשרות הסעד של הטענה אנרגטית רוחנית. בהאוונה, הפכים המרקיעים מודעים אף יותר לחיבוקה האוהב של רוח הבן המקורי השוכנת-בכל. רוחו של הבן הנצחי איננה שוכנת בדעתו או בנשמתו של עולה הרגל של הזמן בשום שלב של הרקעת בן התמותה, ואולם, חסדו תמיד קרוב, ולעולם טרוד ברווחתם ובביטחונם הרוחני של ילדי הזמן ההולכים ומתקדמים.

משיכת הכבידה הרוחנית של הבן הנצחי הינה הסוד הטבוע בהרקעתן של נשמות אנושיות שורדות לפרדיס. כל הערכים הרוחניים האמיתיים, וכל היחידים הרוחניים האוטנטיים, מוחזקים באחיזה הבטוחה של הכבידה הרוחנית של הבן הנצחי. כך למשל, דעת בן התמותה מתחילה את נתיבתה כמכניזם גשמי ולבסוף מתקבלת לסגל הסופיונים כקיום רוחני הקרוב לכליל השלמות; ובמשך כל החוויה הזו הופכת דעתו של בן התמותה לפחות ופחות תגובתית לכבידה החומרית, ובהתאם, לתגובתית יותר לדחף הפנימי המושך של כבידת הרוח. מעגל כבידת הרוח מושך, פשוטו כמשמעו, את נשמת האדם אל עבר פרדיס.

מסמך 7

מעגל כבידת הרוח הינו הערוץ הבסיסי שדרכו משודרות התפילות האמיתיות של לב האדם המאמין, החל מרמת המודעות האנושית ועד למודעות האלוהית בפועל. כל דבר בעתירותיכם אשר מייצג ערך רוחני אמיתי, ייתפש על-ידי מעגל כבידת הרוח האוניברסאלי ויועבר באופן מיידי ובו-זמני אל כל האישויות האלוהיות הנוגעות לעניין. כל אחת מאישויות אלה תעסיק עצמה במה ששייך לתחומי אחריותה האישית. ולפיכך, אין חשיבות כלל לשאלה האם בחוויה הדתית המעשית שלכם, אתם שוטחים את תחינותיכם בפני דמותו של הבן הבורא של יקומכם המקומי, או בפני דמות הבן הנצחי השוכן במרכזם של כל הדברים.

ניתן להשוות את פעולתו המבחינה של מעגל כבידת הרוח, לפעולתם של מעגלי הנוירונים בגוף הגשמי של האדם: תחושות נעות פנימה בנתיבי הנוירונים; חלק מהן מעוכבות ונענות על-ידי המרכזים העצביים השדרתיים הנמוכים; אחרות ממשיכות למרכזים הפחות אוטומטיים אך מותני-ההרגלים של המוח הנמוך; זאת בעוד שהמסרים הנכנסים החיוניים והחשובים ביותר מבזיקים באמצעות מרכזים כפיפים אלה ונרשמים מיידית ברמות הגבוהות ביותר של התודעה האנושית.

אך כמה מושלמת יותר הינה הטכניקה המופלאה של עולם הרוח! אם רק יפציע בתודעתכם דבר-מה המלווה בערך רוחני עליון, בשעה שאתם נותנים לדבר ביטוי, שום כוח ביקום לא יוכל עוד למנוע בעדו מלהביק ישירות לאישיות הרוח המוחלטת של כלל הבריאה.

לחילופין, באם תחינותיכם הינן חומריות-בעליל ונובעות מהתרכזות בעצמכם, לא תימצא כל דרך שבה תפילות בלתי-ראויות שכאלה תוכלנה למצוא משכן במעגל הרוח של הבן הנצחי. תוכן בקשה שאינו "מן הרוח" לא יוכל למצוא כל מקום בתוככי מעגל הרוח האוניברסאלי; בקשות אנוכיות וחומריות שכאלה פשוט נגדעות באיבן; הן אינן מעפילות במעגלי ערכי הרוח האמיתיים. מילים שכאלה, "כנחושת המה, או כצלצל תרועה."

המחשבה המניעה, קרי התוכן הרוחני, היא זו אשר מתקפת את הבקשה האנושית. המילים הינן חסרות ערך.

4. התוכניות האלוהיות של הפיכה למושלם

הבן הנצחי מצוי לעד בקשר עם האב בתהליך הוצאתה המוצלחת אל הפועל של התוכנית האלוהית להתקדמות: התוכנית האוניברסאלית ליצירתם, התפתחותם, הרקעתם והפיכתם למושלמים של יצורים רצוניים. וכן, בנאמנות האלוהית, הבן הינו שקול נצחי לאב.

האב והבן הינם כאחד בשקידה על תוכנית ענק זו ובגיבושה, לשם קידום ההוויות החומריות של הזמן אל עבר מושלמות הנצח. פרויקט זה, המכוון לרוממות הרוחנית של הנשמות המרקיעות של החלל, הינו יצירה משותפת לאב ולבן, ושניהם, בשיתוף פעולה עם הרוח האינסופית, עוסקים בסימוכיות בהוצאת תכליתם האלוהית אל הפועל.

תוכנית אלוהית זו של השגת המושלמות, כוללת שלושה מפעלים ייחודיים, אם כי מתואמים להפליא, של הרפתקה אוניברסאלית:

1. תוכנית ההישג המדורגת. זוהי תוכניתו של האב האוניברסאלי להרקעה אבולוציונית, אשר התקבלה ללא תנאי על-ידי הבן כאשר הסכים להצעת האב כי "נעשה אדם בצלמנו כדמותנו." אמצעי זה לרוממות יצורי הזמן כרוך במתת מכוונני המחשבה של האב ובמתן זכויות אישיות ליצורים החומריים.

2. תוכנית המתת. התוכנית האוניברסאלית הבאה הינה מפעל גילוי-האב הגדול של הבן הנצחי ושל בניו המתאמים. זוהי הצעתו של הבן הנצחי, והיא כוללת את מתת בני האל ליצירות האבולוציוניות,

מסמך 7

שבן הם מופיעים אישית, מתממשים עובדתית, מתגשמים בגוף, והופכים למציאותית את אהבת האב, ואת חמלת הבן על יצורי כל היקומים. ומטבע תוכנית המתת, וכמאפיין ארעי של סעד אהבה זה, פועלים בני פרדיס כמשקמים של מה שיצורים רצוניים טועים העמידו בסכנה רוחנית. בכל מקום וכל אימת שמתעכבת פעולתה של תוכנית ההישג, ואם קורה שמרידה מכתומה במקרה מפעל זה, או מסבכת אותו, או אז נכנסים לפעולה, וללא דיחוי, אמצעי החירום של תוכנית המתת. בני פרדיס עומדים מחויבים ונכונים להיכנס כמתקנים לאותן ממלכות של מרידה, ולהשיב על כנו את המעמד הרוחני של אותו עולם. ושירות גבורה שכזה ביצע בן בורא מתאם באורנטיה, כחלק מקריירת המתת ההתנסותית שלו להשגת ריבונות.

3. *תוכנית סעד החמלה.* כאשר גובשו והוכרו תוכניות ההישג והמתת, יזמה הרוח האינסופית, מעצמה ולבדה, את מפעל סעד החמלה האוניברסאלי העצום והחלה בהפעלתו. שירות זה הינו כה חיוני לפעולתם המעשית והיעילה של מפעלי ההישג והמתת; וכל האישיות הרוחניות של המקור והמרכז השלישי לוקחות חלק ברוח סעד החמלה, אשר כה מאפיינת את טיבה של אישיות האלוהות השלישית. במנהל כמו בבריאה, הרוח האינסופית פועלת, לאמיתו של דבר ופשוטו כמשמעו, כמבצע האחד של האב ושל הבן.

הבן הנצחי הינו הנאמן האישי והאפוטרופוס האלוהי של תוכניתו האוניברסאלית של האב להרקעת היצורים. משהכריז האב את מצוותו האוניברסאלית, "היו אתם שלמים כשם ששלם אנוכי", הוא הפקיד בידי הבן הנצחי את הוצאתו אל הפועל של מפעל עצום זה; והבן הנצחי חולק את האחריות לטיפולו של מפעל שמימי זה עם מתאמתו האלוהית, היא הרוח האינסופית. וכך משתפות האלוהויות פעולה בעבודת היצירה, השליטה, ההתפתחות, ההתגלות והסעד – ואם נדרש, אף בשיקום ובשחזור.

5. רוח המתת

הבן הנצחי הצטרף ללא סייג לקריאתו של האב האוניברסאלי בשדרו צו זה לכלל הבריאה: "היו אתם שלמים, כאשר אביכם בהאווה שלם הוא." ומאז ועד עתה, מניעה פקודה-הזמנה זו את כלל תוכניות ההישרדות, ואת כל מפעלי המתת של הבן הנצחי ושל משפחתו הענפה, הכוללת בנים מתאמים ובנים סימוכיים. ובעצם הענקות המתת האלה הפכו בני האל בעבור היצורים האבולוציוניים "לדרך, לאמת ולחיים."

אף כי הבן הנצחי אינו יכול ליצור מגע ישיר עם בני האדם בדרך שבה יכול האב לעשות זאת, באמצעות מתת מכוונת המחשבה הקדם-אישיותיים, מתקרב הבן הנצחי לאישיות ברואיו באמצעות סדרה יורדת של בנים בדרגות אלוהות משתנות, עד אשר מסוגל הוא לעמוד בנוכחות אדם, ולעיתים אף להתגשם בעצמו כאדם.

טיבו האישיותי הטהור של הבן אינו ניתן לחלוקה לרסיסים. הבן הנצחי סועד כאישיות, או בדרך של השפעה רוחנית, ולעולם לא בדרך אחרת. הבן אינו יכול להשתתף בחוויה של היצור באופן שמשותף בה האב-מכוון, אולם הבן הנצחי מפצה על מגבלה זו באמצעות טכניקת המתת. משמעות החוויה של ישויות רסיסיות עבור האב האוניברסאלי, זהה למשמעות של חוויות ההתגשמות של בני פרדיס עבור הבן הנצחי.

הבן הנצחי אינו מגיע אל בן התמותה בדמות הרצון האלוהי, מכוון המחשבה השוכן בדעת האנושית, אולם הוא אכן הגיע אל בני התמותה של אורנטיה בדמות האישיות האלוהית של בנו, מיכאל מנבאדון, אשר התגשם בגוף בעל טבע אנושי כישוע מנצרת. על-מנת לחלוק בחוויותיהם של ברואיהם האישיותיים, שומה על בני האל מפרדיס לקבל על עצמם את טבעם של ברואים שכאלה, ולהתגלם באישיותם האלוהית בדמותם למעשה של הברואים עצמם. ההתגשמות בגוף, סודו של סוֹאֶרִינְגְטוֹן, הינה הטכניקה שבה חומק הבן מכבליה חובקי-הכול של האישיות המוחלטת.

מסמר 7

לפני זמן רב, רב מאוד, העניק עצמו הבן הנצחי לכל אחד מהמעגלים של הבריאה המרכזית, לשם הארתם והתקדמותם של כל שוכני האוונה ושל כל עולי הרגל אליה; לרבות עולי הרגל של הזמן. באף אחת משבע הענקות המתת האלה הוא לא פעל כמרקיע או כתושב האוונה, אלא היה קיים בדמותו עצמו. חווייתו הייתה ייחודית; הוא לא חווה אותה כאדם או עמ אדם, או כעולה רגל, אלא בדרך סימוכית כלשהי במובן העל-אישיותי.

ואף לא עבר הוא דרך המנוחה המפרידה בין מעגל האוונה הפנימי לבין חופי פרדיס. אין הדבר אפשרי בעבורו, בגדר אישיות מוחלטת, להשהות את מודעותו אישיותו, שכן בו מתמרכזים כל קווי הכבידה הרוחנית. ובמשך כל תקופות המתת האלה, משכן האוריות הרוחניות המרכזי של פרדיס לא עומעם, ואחזתו של הבן בכבידת הרוח האוניברסאלית לא פחתה כהוא זה.

משימות המתת של הבן הנצחי בהאוונה אינן מצויות בתחום הדמיון האנושי; זאת בהיותן טרנסצנדנטאליות. הבן הנצחי תרם לניסיונה של האוונה בכללותה, באותה התקופה ובעידנים שחלפו מאז; ואולם אין אנו יודעים אם הוסיף הוא דבר-מה לקיבולת ההתנסותית המשוערת של טיבו הקיומי. דבר זה מהווה חלק מהמסתורין של מתת בני פרדיס. לעומת זאת, היננו מאמינים כי כל אשר רכש הבן הנצחי במשימות המתת הללו, נשמר עימו מאז ועד עתה; אולם איננו יודעים מה הדבר.

יהיה הקושי שהיננו חווים בהבנת המתת של אישיות האלוהות השנייה אשר יהיה, היננו מבינים גם מבינים את מתת האוונה של בנו של הבן הנצחי, אשר עבר בפועל דרך מעגלי היקום המרכזי, ואשר חלק בפועל את החוויות המהוות את הכנת המרקיע להשגת האלוהות. היה זה המיכאל המקורי, בכור הבנים הבוראים; והוא עבר דרך חוויות החיים של עולי הרגל המרקיעים ממעגל למעגל בעודו חולק אישית שלב אחד במסעם בכל מעגל בתקופתו של גרנדפֶנְדָה, הראשון מכל בני התמותה אשר הגיע להאוונה.

בנוסף לכל אשר גילה מיכאל מקורי זה, הוא הפך את המתת הטרנסצנדנטאלית של הבן-האם המקורי לאמיתית בעבור היצורים של האוונה. והיא הינה כה אמיתית, עד כי מכאן ואילך, בכל פעם שבו עמל עולה רגל של הזמן בהרפתקת השגת מעגלי האוונה, שמח הוא להיווכח, ומתחזק הוא בדיעה הבטוחה, כי שבע פעמים ויתר הבן הנצחי של האל על התהילה ועל עוצמת פרדיס על-מנת להשתתף בחוויות עולי הרגל של הזמן-מרחב בשבעת מעגלי ההישגיות המדורגת של האוונה.

הבן הנצחי הינו הדוגמה וההשראה בעבור כל בני האל העוסקים בסעד המתת ברחבי יקומי הזמן והמרחב. הבנים הבוראים המתאמים והבנים הסמכותיים הסימוכיים, יחד עם סדרים אחרים של בנים שלא-התגלו, חולקים כולם את החדווה הנהדרת של הנכונות להעניק עצמם בעבור סדרי החיים המגוונים של הברואים, ואף להתגלם בדמות הברואים עצמם. ולפיכך, בשל רוח הדברים, בשל הדמיון בטיבם ובשל עובדת מוצאם, אמת היא כי בכל מתת של בן האל לעולמות החלל – בזמן התרחשותו, בעצם קיומן ובאמצעותן – העניק הבן הנצחי עצמו לבריות התבוניות בעלות הרצון החופשי של היקומים.

ברוחו ובטיבו, אם לא בכל תכונותיו, מהווה כל בן פרדיס דיוקן אלוהי מושלם של הבן המקורי. אמת ויציב הוא, פשוטו כמשמעו, כי מי שראה בן פרדיס, ראה את הבן הנצחי של האל.

6. בני פרדיס של האל

חוסר הידע על אודות בני האל הרבים מהווה גורם רב-משקל לבלבול השורר באורנטיה. ובורות זו נמשכת נוכח הצהרות כדוגמת זו על אודות כנס האישיות האלוהיות הללו: "וַיִּרְעוּ כָּל בְּנֵי אֱלֹהִים, בְּרֵן יַחַד, כֹּכְבֵי בֶקֶר." הסדרים השונים של הבנים האלוהיים מתכנסים לכנסיהם התקופתיים בכל מילניום של זמן מגזר סטנדרטי.

מסמך 7

הבן הנצחי הינו המקור האישי של התכונות שובות הלב של חמלה ושל שירות, המאפיינות בנדיבות כה רבה את כלל הסדרים של בני האל היורדים בעת פועלם ברחבי הבריאה. הבן הנצחי מעניק בבטחה את כל טיבו האלוהי – אם לא את כלל אינסופיות תכונותיו – לבני פרדיס היוצאים מעם האי הנצחי כדי לגלות את אופיו האלוהי ליקום היקומים.

הבן המקורי והנצחי הינו צאצא-אישיות של המחשבה המלאה והאינסופית "הראשונה" של האב האוניברסאלי. כל אימת שהאב האוניברסאלי והבן הנצחי מעצבים יחדיו מחשבה אישית חדשה, מקורית, זהה, ייחודית ומוחלטת, בו-ברגע הופך רעיון יצירתי זה – באופן מושלם וסופי – להוויה ולאישיות של בן מרא חדש ומקורי. בטיבם הרוחני, בבינתם האלוהית ובעוצמתם היצירתית המתאמת, שקולים בנים בוראים אלה בפוטנציאל לאל האב ולאל הבן.

הבנים הבוראים יוצאים מעם פרדיס ליקומי הזמן ומשלימים את ארגונם של היקומים המקומיים של האבולוציה המדורגת; ואת זאת עושים הם בשיתוף עם הסוכנויות המפקחות והיצירתיות של המקור והמרכז השלישי. בנים אלה אינם קשורים לשליטה המרכזית האוניברסאלית בחומר, בדעת וברוח; ושליטה זו אף אינה נוגעת להם. לפיכך, מוגבלים הם בפועלם היצירתי בעובדת קדם-היקום, הקדימות והעליונות של המקור והמרכז הראשון ושל המוחלטים המתאמים שלו. יכולים בנים אלה לנהל אך ורק את אשר הם בראו בעצמם. ניהול מוחלט טבוע בקדימות הקיום, והוא בלתי-נפרד מנצח הנוכחות. האב נותר קדמון ביקומים.

בדומה מאוד לאופן שבו הבנים הבוראים הופכים לאישיים על-ידי האב והבן, כך הופכים הבנים הסמכותיים לאישיים על-ידי הבן והרוח. אלה הבנים אשר, הודות לחוויות התגשמותם כברואים, מרוויחים את הזכות לשבת כשופטי ההישרדות של בריאות הזמן והמרחב.

האב, הבן והרוח, מתאחדים על-מנת להפוך לאישיים את מגוון הבנים המורים של השילוש, אשר משוטטים ברחבי היקום המקיף ומשמשים כמורים השמימיים של כל האישיות, האנושיות והאלוהיות כאחד. וכמו כן, קיימים סדרי בני פרדיס רבים אחרים אשר לא הובאו לידיעתם של בני התמותה של אורנטיה.

קיים ערוץ ישיר ובלעדי של תקשורת – ערוץ אשר תפקודו טבוע באיכות קרבת הדם הרוחנית – אשר קושר את הבן האב המקורי לצבאות בני פרדיס הפזורים ברחבי הבריאה, בקשרים של התאגדות רוחנית סימוכית כמעט-מוחלטת. מעגל בין-בנים זה הינו נפרד לחלוטין ממעגל כבידת הרוח האוניברסאלי, אשר אף הוא מתמרכז באישיות המקור והמרכז השני. כלל בני האל אשר מוצאם מאישיות אלוהיות פרדיס מצויים בקשר ישיר ורציף עם הבן האב הנצחי. ותקשורת שכזו הינה מיידית; היא איננה תלויה בזמן, אף כי לעיתים מותנית היא במרחב.

לא זאת בלבד שהבן הנצחי נושא כל העת ידע מושלם בכל הנוגע למצב, למחשבות ולמגוון הפעילויות של כל סדרי בני פרדיס, אלא שהוא אף מחזיק כל העת בידע מושלם על אודות כל אשר הינו בעל ערך רוחני ומצוי בלבבות כלל הברואים הנכללים בבריאה הראשונית המרכזית של הנצח, וכן בבריאות הזמן המשניות של הבנים הבוראים המתאמים.

7. ההתגלות העליונה של האב

הבן הנצחי הינו ההתגלות השלמה, הבלעדית, האוניברסאלית והסופית של רוחו ושל אישיותו של האב האוניברסאלי. כל הידע וכל המידע על אודות האב חייב להגיע מהבן הנצחי ומבניו של פרדיס. הבן הנצחי היה אחד עם האב מאז ומעולם, ועודנו אחד עימו; וזאת באופן שלם וללא כל סייג רוחני. באישיותם האלוהית הם הינם מתאמים; בטיבם הרוחני הם הינם שווים; ובאלוהיותם הם הינם זהים.

מסמך 7

לא יוכל אופיו של האל להשתפר באופן מהותי באישיותו של הבן, שכן האב האלוהי הינו מושלם אינסופית; ואולם, אופי ואישיות אלה מועצמים בעת שמופרדים הם מכל אשר אינו רוחני ומכל אשר אינו אישי, וכך הם מתגלים ליצורים הברואים. המקור והמרכז הראשון הינו הרבה יותר מאישיות, ואולם כל איכויות הרוח של אישיות האב של המקור והמרכז הראשון, מצויות רוחנית אף באישיותו המוחלטת של הבן הנצחי.

הבן הקדמון ובניו עוסקים ביצירת התגלות אוניברסאלית של טיבו הרוחני והאישי של האב בעבור הבריאה בכללותה. ביקום המרכזי, ביקומי העל, ביקומים המקומיים, או בפלנטות המיושבות, זהו בן פרדיס אשר מגלה את האב לאנשים ולמלאכים. הבן הנצחי ובניו מגלים את השדרה של גישת היצורים אל האב האוניברסאלי. ואף אנו, שמוצאנו מגבוה, היננו מבינים את האב באופן מלא יותר בעת שאנו לומדים את התגלות אופיו ואישיותו בבן הנצחי ובבניו של הבן הנצחי.

האב מגיע אליכם כאישיות אך ורק באמצעות בניו האלוהיים של הבן הנצחי. ואף אתם מגיעים אל האב באותה דרך חיה; אתם מרקיעים אל האב בהנחייתה של קבוצת הבנים האלוהית הזו. ואמת זו עומדת על תילה, אף-על-פי שאישיותכם הינה מתת ישירה של האב האוניברסאלי.

בכל הפעילויות הנרחבות ורחבות היריעה הללו של מנהל הרוח של הבן הנצחי, אל לכם לשכוח כי הבן הינו אישיות ממש ובפועל, בדיוק כשם שהאב הינו אישיות. ולאמיתו של דבר, להוויות מסדר אנושי בעברן, הבן הנצחי נגיש הרבה יותר מאשר האב האוניברסאלי. בהתקדמות עולי הרגל של הזמן במעגלי האוונה, תהיו כשירים להשיג את הבן הרבה לפני שתהיו מוכנים להבחין באב.

שומה עליכם להבין יותר את טיבו הרחום של הבן הנצחי של החמלה; זאת תעשו בשעה שתמדטו על ההתגלות של תכונות אלוהיות אלה; התגלות אשר הוענקה מתוך שירות אוהב של בנכם הבורא, אשר לפניכם היה בן-אדם על-פני כדור-הארץ, ועתה הינו הריבון המרום של יקומכם המקומי – בן האדם ובן האל.

[חובר על-ידי יועץ אלוהי אשר מונה לנסח הצהרה זו, המתארת את הבן הנצחי של פרדיס.]